

Franckesche Stiftungen zu Halle

Pauli Manutii Epistolarum Libri XII

Manuzio, Paolo

Lipsiæ, Apud Johann. Herebord. Klosium, Anno 1707.

VD18 11417161

Gabrieli Catiano, Brixiam. Epist. IX.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:hbz:ha33-1-198567

prii erga te amoris argumentum, muneris causam multo, quam ipsum munus, plus æstimare. Vale. Venetiis. Kal. Maji. 1542.

GABRIELI CATIANO,
BRIXIAM.

EPIST. IX.

Hortatur Catianum egrotantem, ut valetudinem suam diligenter curet, & potius opus Juridicum, quod parat, deponat, quam valetudini minus serviat.

Formul. dubitand., an majorem letitiam an dolorem ex amici literis ceperimus. Venio igitur ad priorem, in qua cætera jucundissima. Illud permolestum, quod te minus commodè significas valere, &c. (A)

Epistolas à te habeo duas: utramque scriptam elegantissimè, sed illam plenior, quam XI. Kal. Septemb. dederas: nam hæc recentior, cui Nonarum Oct. dies erat adscripta, argumentum habuit ferè nullum. (A) Venio igitur ad priorem, in qua cætera jucundissima. Illud permolestum, quod te minus commodè significas valere: scribis enim, valdè te ob adversam valetudinem vereri, ne non illud, quod instituisti, absolvere ac perpoliri tibi liceat. Mi Catiane, excita prudentiam tuam; & occurre morbi principiis; ne ille gravior deinde factus, & te, & amicos tuos, qui, te ægrotante, valere non possum diutius vexet. Hoc loco mihi veniunt in mentem, quæ tu me olim, minus rectè cum haberem,

C

berem,

berem, prudentissimè, & amantissimè monuisti. Illa, illa ipse tibi nunc in memoriam redige; & quæ tuæ tunc partes erant, eas nunc fac esse meas. Tu mihi non ex Hippocrate, aut Galeno, sed ex veterum philosophorum libris ea remedia, quibus ad salutem meam præstantius esse nihil potuit, attulisti: ego nunc idem in te facio, tuamque tibi medicinam restituo. Vis, quæ meum morbum te medente sanarunt, ea tuo ipse in morbo prætermittere? non vis, opinor. Non enim id te dignum est: quia ea sæpe legisti, unde homines aliis cavere cum discant, sibi eos non cavere turpe est. Quare adhibe eam, quam ad omnes res soles, ad te curandum diligentiam: & quod oneris suscepisse te scribis, id si gravius videtur, quam ut perferre possis, depone prius, quam opprimare. Magnum est quod moliris, & magni non solum ingenii, quo tu non egres, sed etiam otii: quo nisi abundas, quo modo te speres ea, quæ in iure civili dispersa sunt, quæ scis esse minimè pauca, primum posse cogere, deinde coacta ita disponere, ut ex certis generibus totum jus civile cognoscatur? atque ego tamen sic existimo: si quis est, qui hoc præstare possit, aut eum te esse, aut omnino neminem: sed, quoniam res, & fortunæ tuæ, quemadmodum te quidem affirmas, ita fuerunt, ut in forum tibi necessarii sit eundum; quæ ratio, si modo & tibi, & populo placere velis, multi temporis exercitationem desiderat: hæc autem, quæ à te est juris civilis instituta digestio, ejusmodi est, ut nihil operosius existimetur: vereor, ne duarum rerum difficillimarum tractatione distractus, utramque dum

du
fun
fun
re
ber
sol
mi
bis
rim
exi
eun
qua
pro
Do
pti
tan
tuo
ero
app
in
gra
pa
mil
cer
à m
git
opi
do
me
to,
Val

dum vis, neutram assequare. Quamobrem, quid suscipias, tui consilii est: ego monendi partes, quæ sunt prudentiæ, non assumo: neque enim plus ulla in re me existimo videre, quam tu vides: id, quod est benevolentia mea, faciam, ut magnopere te non solum hortor, verum etiam rogem, valetudini tuæ minus, quam gloriæ, ne servias: quæ quidem nobis, qui te summè diligimus, tantæ curæ est, ut plurimas nostræ salutis partes in tua salute positas existimemus. De Alciati libro, valde de amo: sed, eum, hoc quidem tempore, cur mittas, non est. Sunt quædam quæ magis urgent. Quæ scis à nobis anno proximo superiore instituta, jam præne absolvimus. Domestica fere sunt, ut volumus, fratres valent optime, ego sicut soleo, hoc est, etsi non optime, sic tamen, ut studiis nostris frui liceat. Quod si perpetuò derur, equidem hac mea tenuitate contentus ero; illam firmitatem, illa athletarum latera non appeto: neque mihi unquam de natura quæri veniet in mentem, quæ me corpusculo finxerit imbecillo: gratias agam potius, quod affecerit, ut omnibus præne horis adversa valetudinis metu, spectanda mihi ratio sit, & continentiam quæ virtus est, aut certè ad virtutem ducit, cogar, amplecti. Amamur à multis: si modo lex vultu & verbis amor intelligitur: colimur etiam à nonnullis, qui, falsa de nobis opinione adducti, nostram consuetudinem, quasi docti hominis, videntur expetere. Quibus ego si me patefecero, facile hunc errorem eripiam, & puto, faciam: ne totos dies saluatoribus tribuam. Vale, Venetiis. 1543.